

KIRKEBLAD

FOR KJELLERUP OG OMEGNS VALGMENIGHED

NUMMER 2

SEPTEMBER

2017

32. ÅRGANG

Vi kan jo intet give,
som nogen ting er
værd.
men tag vort stak-
kels hjerte,
så ringe, som det er!

Mathias Claudius,
"Bauernlied"
i Jakob Knudsens
oversættelse

Han spiser med de urene

– prædiken til 3. søndag efter trinitatis, 2017

*Hvem kan mod dig vel stande,
som slynger lynets pil?
Hvem vover at forbande,
når du velsigne vil?*

Overalt hvor der er mennesker, findes der *adskillelse*. Mennesker kan slet ikke leve sammen uden at adskille sig fra andre mennesker. Det er et grundvilkår, og enhver véd det – at alle mennesker *ikke* er ens, og at mange mennesker slet ikke kan undlade at føle sig bedre end de andre.

Både historisk og nutidigt har det været og er det kendetegnende for menneskers omgang med deres verden, at de – at *vi* – er flittigt optagne af at oprette regler for, hvad der må gøres, og hvad der ikke må gøres – både i livet mellem mennesker og i livet mellem mennesker og guder.

Det er ikke kun såkaldt religiøse mennesker, der opretter og gennemfører regler, som adskiller et 'os' fra et 'dem', men der er en særlig konsekvens og håndfasthed i den religiøse adskillelse, for når en regel er bundet op på selve det usynlige – på påbud der stammer fra en gud eller en anden usynlig virkelighed –, så bliver det særlig synligt, at der er alvor bag skellet. Det er ikke bare tegnet på jorden, men har sit forbillede i Himlen – siger det religiøse menneske.

Noget tyder på, at det er sådan, mennesket kan leve i sin verden – at regelløshed ikke er en mulighed mellem mennesker, og at der må sættes en anden og større myndighed bag regelfæstningen end menneskets egen. For der findes jo – endnu – ikke noget menneskeligt fællesskab, som ikke skelner mellem dem, der er inde, og dem der er ude.

Grænsedragningen er en del af det menneskelige.

Vores Bibel er en *underlig* bog. Den er fuld af historier om den slags himmelsk blåstemplede regler for det menneskelige. Den rummer både adskillige påbud, som sætter skel mellem mennesker og udpeger den ene slags mennesker som mindre værd end den anden, og samtidig bærer den på en sært insisterende modfortælling til denne menneskelige længsel efter grænsedragning. En modfortælling, der *ikke* er almindelig i et verdenshistorisk og religionshistorisk perspektiv.

Særligt i det gamle testamente finder man fortælling efter fortælling, regelsamling efter regelsamling, hvor skellet gennemføres med sikker hånd; hvor de rene og udvalgte skilles ud fra de urene og forkastede. Eller omvendt: Hvor det anvises, hvordan de urene skal forkastes af de rene.

Et enkelt eksempel er de mange spiseregler, som altid har været populære midler til at gennemføre adskillelsens politik i det mellem menneskelige liv: Hvad må man spise? Hvornår må man spise det? *Hvem* må man spise det med?

I dagens evangeliefortælling tages der afsæt i disse jødiske spiseregler, som forudsættes kendte for at forstå historien. Det helt enkle i historien er jo, at vores hovedperson – en mand, der opfører sig som en jødisk vismand – vælger at se stort på netop de jødiske regler for spisning, som vismænd forventedes at vide mest om. Eller anderledes udtrykt: Jesus *bryder* reglerne. Han spiser med de urene:

Alle toldere og syndere holdt sig nær til Jesus

for at høre ham, og farisæerne og de skriftkloge gav ondt af sig og sagde: Den mand tager imod syndere og spiser sammen med dem.

Toldere og syndere – det første ord er mere selvforklarende end det andet. Tolderne, det var jo mennesker, der samarbejdede med den romerske besættelsesmagt; kollaboratører, mennesker der tjente fedt på folkets fjender. Fædrelandsløse sind, som forståeligt nok ikke var vellidte blandt folket, for de havde jo selv skilt sig ud fra dem og valgt at arbejde for undertrykkerne.

Syndere, det er mindre givet, hvad det ord dækker over, men en rimelig antagelse er vel, at der er tale om ægteskabsbrydere og andre afvigende eksistenser, hvis kønsliv ikke har været i overensstemmelse med samfundsnormen. I mange andre nytestamentlige historier er det den slags kvinder, Jesus omgiver sig med, så lad os antage, det også er tilfældet her.

Han spiser med kollaboratører og såkaldt faldne kvinder, måske endda decideret prostituerede – og de bogkloge vismænd giver ondt af sig.

Hvorfor gør de det? Fordi de mener, det er gift for et samfund at anerkende disse to grupper af mennesker. Fordi selve det at spise med et andet menneske *er* at anerkende det. At spise med mennesker, hvis almindelige adfærd er ødelæggende for fællesskabet er i sig selv ødelæggende for fællesskabet. Det er den enkle logik i skriftklogskaben.

Men Jesus er ikke en skriftklog. Han ønsker andet og mere end opretholdelsen af samfundet gennem udskillelsen af urenheden. Han ønsker gennem sit måltid og sin samtale med de urene at nå dem og *rense* dem for deres urenhed. Ja, som de to korte lignelser antyder, påstår han endda, at denne omsorg for den enkelte synder er selve hovedsagen. Når de 99 får lever vel, og det ene er borte, vil en god hyrde lede efter det ene – siger han.

Himlen glæder sig mere over en synder, der omvender sig, end over 99 retfærdige, der ikke har brug for omvendelse. Det er grundpræget i hans nyfortolkning af lovene for menneskers liv i verden.

Han nedbryder ikke de gamle love; han synes heller ikke, det er godt at samarbejde med en besættelsesmagt eller at bryde et ægteskab eller sælge sit eget kød, men han ønsker alligevel det bedste for det menneske, der har gjort disse ting.

Eller for nu at sige det, som det kun kan siges på vores sprog: Han synes, det er *synd for synderen*. Tænk, det kan man sige på dansk: Synderen er ikke kun den, der gør noget, som er synd for andre, men også den, det selv er synd for, at han gør den slags ting.

Den tanke har haft en gennemgribende betydning for skabelsen af det fælles sind i den kristne livsverden. Den er særlig for vores kulturkreds. Den er både vores milde adelsmærke og vores *store* fare.

Et adelsmærke, fordi hjertet véd, at det er sandt: At den, der begår en overtrædelse, stadig er et menneske. Farlig, fordi mildheden så let kan misforstås og blive til ryggesløshed i mødet med fællesskabsnedbrydende overtrædelser.

Det sker, hvis dobbeltheden i Jesus-skikkelsen ikke fastholdes: Hvis det glemmes, at Jesus både ønsker alt det bedste for sine brødre og søstre og samtidig bekræfter loven om rigtigt og forkert i det mellemmenneskelige liv.

Alle er lige, men alt er ikke lige-gyldigt.

Det har altid været den kristne verdens vanskelighed at fastholde begge disse udsagn samtidigt – og også i dag har vi vores vanskeligheder ved det, som enhver af os selv kan tænke sit om.

Hovedsagen er, hvad den altid har været her i kirken: At vi skal være årvågne og på vagt, for der er altid to afgrunde: et menneske

kan både miste sin menneskelighed ved at give efter for hårdhertetheden og ligegyldigheden.

Gid, vi må gøre, hvad vi nu kan, for at finde den gode vej i mellem dem.

Gid, Han selv vil lære os det:

*Vej har du alle steder,
dig midler fattes ej,
kun nåde du udspreder,
kun lys er al din vej.*

I Faderens og Sønnens og Helligåndens navn. Amen.

Efterårsmøde i de midt- vestjyske valgmenigheder

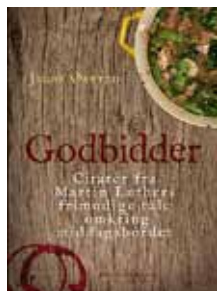
I år er Bøvling valgmenighed vært for det årlige efterårsmøde i de midt- og vestjyske valgmenigheder. De har sendt os følgende om temaet.

”Luther tematisk og kulinarisk”

Kl. 10.30 Gudstjeneste i Mariekirken ved Marianne Gyldenkærne

Kl. 12.00 Middag ”Luthergryde”

Kl. 13.15 Foredrag ved præst Jacob Ørsted, Helligåndskirken i Flensborg, om Luthers bordtaler. Jacob Ørsted har skrevet bogen ”Godbidder” – citater fra Martin Luthers frimodige tale omkring middagsbordet.

”Med dette foredrag inviteres du til bords hos reformatoren Martin Luther. Hver aften sad 30-40 mennesker bænket og enten talte med eller lyttede til reformatoren. Undervejs skrev de

studerende Luthers ord ned, og der var en del! De er siden blevet samlet og kendt som Luthers bordtaler. Luther brændte for sin sag og talte uhæmmet med en intensitet, der kunne virke skræmmende, når han udgød sine bebrejdelser, indsigelser og spot mod sine modstandere.

Emnerne var mange og tæller bla. ægteskab, børn, undervisning, krig, død, staten og kirken. Det er interessant at se, hvor mange af Luthers tanker der ligger til grund for den måde, vi tænker på i dag. Foredraget vil derfor også trække en tråd fra dengang til nu”

Midtvejs: Kaffe & lagkage

Kl. ca. 16.00 slutter vi dagen med et par af digteren Iben Krogsdals gendigtninger fra 2016 af Luthers salmer ved Sine Berg og Svend Burchardt.

Pris: 200 kr.

**Tilmelding til
Marianne Weigelt Kristensen:
mausing@it.dk**

Nyt fra bestyrelsen

Siden sidst har der været arbejdet med en ny hjemmeside, hvor Marianne og en eksternt har stået for detaljerne. Den er virkelig blevet flot, så kig forbi www.kjellerupvalgmenighed.dk

Sammen med hjemmesiden er der også en facebook side, så gå ind og 'synes godt om' Kjellerup Valgmenighed. Du vil også her kunne følge os.

Der er et stort arbejde med forberedelserne til jubilæet, som løber af stablen den 14. oktober 2017, med sidste tilmelding den 15.

september, vi håber at se mange, der vil fejre dagen sammen med os.

Derudover er vinterens program endelig på plads, så følg med på hjemmesiden, facebook eller kirkebladet med hvilke arrangementer, der er hvornår.

Tak til bestyrelsen, Johan Christian Nord og alle de frivillige, der hjælper til på enten den ene eller anden måde.

*På bestyrelsens vegne
Anette Skorstengaard*

Flextur

– kørsel til kirke eller kirkelige arrangementer

Flextur tilbyder at køre til kirke eller kirkelige arrangementer.

Ved bestilling ring på tlf. **87 40 83 00 (tast 2)** alle dage mellem kl. 7.00 – 20.00. Du kan bestille din Flextur indtil en time før, du ønsker at blive hentet. Når du bestiller pr. telefon, skal du betale din tur med kontanter - med lige penge - til chaufføren ved turens start. Turen koster 7 kr. pr. km. dog min. 35 kr. Du kan efterfølgende få pengene refunderet ved Johan Christian Nord. Bilen kan komme fra 5 minutter før til 20 minutter efter det aftalte afhentningstidspunkt.

Du bliver hentet ved og kørt til kantstenen på den adresse, du bestiller turen fra og til.

Ved evt. **afbestilling** af Flextur ringes på tlf. 87 40 83 00 (tast 4)

Ved bestilling skal du oplyse:

- Navn og telefonnummer (som chaufføren kan træffe dig på)
- Start- og slutadresse
- Det tidspunkt, du ønsker at blive hentet eller være fremme på

Efterårets mødeprogram

Torsdag d. 14. september: foredrag om valgmenigheds-historie

Som optakt til vores 100-års jubilæum har vi indbudt den grundtvigske altmuligmand Kurt V. Andersen til at holde foredrag om de grundtvigske valgmenigheders historie – med særlig vægt på Midt- og Vestjylland. Kurt er både udlært murer og historiker, og han har blandt andet arbejdet inden for den frie skoleverden og de frie menigheder. I dag er han præst for Hundborg Frimenighed, sidder i Grundtvigsk Forums styrelse og holder i øvrigt gudstjenester og foredrag, hvor man vil høre på ham. Han er værd at lytte til.

Lørdag d. 14. oktober: 100-års jubilæum for valgmenigheden

Dagen vil blive fejret på behørig vis med festgudstjeneste og efterfølgende traktement. Programmet kan ses i den indbydelse, der er sendt ud til alle medlemmer. Tilmeld jer snarest!

Tirsdag d. 24. oktober kl. 19.00: Grundtvig og Luther

Vi fejrer reformationsjubilæet ved at indbyde kirkehistoriker og sognepræst Kristofer Garne til at fortælle om forbindelserne og forskellene mellem Martin Luther og Grundtvig. Det gør han med afsæt i de herres salmedigtning – som vi også vil synge fra under ledsagelse af Søren Bormann.

Onsdag d. 8. november, kl. 19.00: På den anden side, Sydslesvig

Sognepræst Christian Ulrik Terp er for nylig vendt hjem til kongeriget efter at have været dansk præst i Sydslesvig.

I foredraget vil han fortælle om det danske liv i Sydslesvig – og om kirkens betydning for det.

Søndag d. 10. december kl. 14. kirkekoncert i Levring og efterfølgende kaffe på Kirkebakken

Vi får besøg af Vibykoret, som med en blanding af danske vintersange, britiske julecarols og velkendte julesalmer vil føre os sikkert gennem en stemningsfuld og velklingende koncert. Centralt i programmet står fem sange af den danske komponist Niels W. Gade, der i år har 200 års jubi-

læum. Niels W. Gade bidrog både til den danske salmeskat i kraft af sit virke som organist ved Holmens Kirke i København, men også til den danske sangskat, hvor han har skrevet melodier til både folkeviser og korsatser.

Peter Kæstel læser H. C. Andersen

I skrivende stund er det jubilæumsskrift, som skal udkomme ved valgmenighedens 100-års jubilæum lige ved at gå i trykken. En af artiklerne i dette skrift handler om valgmenighedens første præst Peter Kæstel – og om hans grundtvigske syn på menneskelivet og den kristne tro. Artiklen handler blandt andet om én af de taler Peter Kæstel, inden han blev valgmenighedspræst, holdt for sine højskoleelever på Krabbesholm Højskole. Talen handlede om ungdomstiden og om de fæjer, der møder det unge menneske – og vel egentlig ethvert menneske –, når det skal finde sin vej, men så let kan blive adspredt af ligegyldigheder – og derved ende med at miste sig selv. I talen tager Kæstel afsæt i H. C. Andersens eventyr "Svinedrengen" – og det gav mig anledning til at genlæse eventyret. Ja, det gav mig ligefrem lyst til at opfordre andre til at læse eller genlæse det. Så her har I det, eventyret om svinedrengen, som en optakt til fortællingen om Peter Kæstels højskolegerning og præstevirke – og som et bud fra fortiden, der også nu rummer sandhed om vores liv.

Svinedrengen

Der var engang en fattig Prinds; han havde et Kongerige, der var ganske lille, men det var da altid stort nok til at gifte sig paa, og gifte sig det vilde han.

Nu var det jo rigtignok noget kjækt af ham, at han turde sige til Keiserens Datter: »vil Du ha' mig?« men det turde han nok, for hans Navn var vidt og bredt berømt, der vare hundrede Prindsesser, som vilde have sagt Tak til, men see om hun gjorde det.

Nu skulle vi høre:

Paa Prindsens Faders Grav voxte der et Rosentræ, o saadant et deiligt Rosentræ; det bar kun hvert femte Aar Blomst, og det kun een eneste, men det var en Rose, der duftede saa sødt, at man ved at lugte til den glemte alle sine Sorger og Bekymringer, og saa havde han en Nattergal, der kunde synges, som om alle deilige Melodier sad i dens lille Strube. Den Rose og den Nattergal skulde Prindsessen have; og derfor kom de begge to i store Sølv-Foderaler og bleve saa sendte til hende.

Keiseren lod dem bære foran sig ind i den store Sal, hvor Prindsessen gik og legede »komme Fremmede«, med sine Hofdamer; og da hun saae de store Foderaler med Presenterne i, klappede hun i Hænderne af Glæde.

»Bare det var en lille Missekat!« sagde hun, - men saa kom Rosentræet frem med den deilige Rose.

»Nei, hvor den er nydelig gjort!« sagde alle Hofdamerne.

»Den er mere end nydelig!« sagde Keiseren, »den er pæn!«

Men Prindsessen folte paa den og saa var hun færdig at græde.

»Fy Papa!« sagde hun, »den er ikke kunstig, den er virkelig!«

»Fy!« sagde alle Hoffolkene, »den er virkelig!«

»Lad os nu først see, hvad der er i det andet Foderal, før vi blive vrede!« meente Keiseren, og saa kom Nattergalen frem; den sang da saa deiligt, at man ligestrax ikke kunde sige noget ondt mod den.

»Superbe! charmant!« sagde Hofdamerne, for de snakkede allesammen fransk, den ene værre, end den anden.

»Hvor den Fugl minder mig om salig Keiserindens Spilledaase,« sagde en gammel Cavaleer; »ak ja! det er ganske den samme Tone, det samme Foredrag!«

»Ja!« sagde Keiseren, og saa græd han, som et lille Barn.

»Jeg skulde dog ikke troe, den er virkelig!« sagde Prindsessen.

»Jo, det er en virkelig Fugl!« sagde de, som havde bragt den.

»Ja lad saa den Fugl flyve,« sagde Prindsessen, og hun vilde paa ingen Maade tillade, at Prindsen kom. Men han lod sig ikke forknytte; han smurte sig i Ansigtet med Bruunt og Sort, trykkede Kasketten ned om Hovedet og bankede paa.

»God Dag, Keiser!« sagde han, »kunde jeg ikke komme i Tjeneste her paa Slottet.«

»Jo nok!« sagde Keiseren, »jeg trænger til een, som kan passe Svinene! for dem har vi mange af!«

Og saa blev Prindsen ansat, som keiserlig Svinedreng. Han fik et daarligt lille Kammer nede ved Svinestien og her maatte han blive; men hele Dagen sad han og arbejdede, og da det var Aften, havde han gjort en nydelig lille Gryde, rundt om paa den var der Bjælder og saa snart Gryden kogte, saa ringede de saa deiligt og spillede den gamle Melodie:

»Ach, Du lieber Augustin

Alles ist væk, væk, væk!«

men det Allerkunstigste var dog, at naar man holdt Fingeren ind i Dampen fra Gryden, saa kunde man strax lugte hvad Mad der blev lavet i hver Skorsteen, der var i Byen; see, det var rigtignok noget andet end den Rose.

Nu kom Prindsessen spadserende med alle sine Hofdamer, og da Iran hørte Melodien blev hun staaende og saae saa forhoiet ud; for hun kunde ogsaa spille »Ach, Du lieber Augustin,« det var den eneste hun kunde, men den spillede hun med een Finger.

»Det er jo den jeg kan!« sagde hun, »saa maa det være en dannet Svinedreng! hør! gaee ned og spørg ham, hvad det Instrument koster!«

Og saa maatte een af Hofdamerne løbe ind, men hun tog Klods-Skoe paa. -

»Hvad vil Du have for den Gryde?« sagde Hofdamerne.

»Jeg vil have ti Kys af Prindsessen!« sagde Svinedrengen.

»Gud bevar' os!« sagde Hofdamerne.

»Ja, det kan ikke være mindre!« svarede Svinedrengen.

»Han er jo uartig!« sagde Prindsessen, og saa gik hun, - men da hun havde gaaet et lille Stykke saa klang Bjælderne saa deiligt:

»Ach, Du lieber Augustin,

Alles ist væk, væk, væk!«

»Hør,« sagde Prindsessen, »spørg ham, om han vil have ti Kys af mine Hofdamer!«

»Nei Tak!« sagde Svinedrengen, »ti Kys af Prindsessen, eller jeg beholder Gryden.«

»Hvor det er noget kjedeligt noget!« sagde Prindsessen, »men saa maae I staae for mig, at Ingen faaer det at see!«

Og Hofdamerne stillede sig op for hende, og saa bredte de deres Kjoler ud, og saa fik Svinedrengen de ti Kys og hun fik Gryden.

Naa, der blev en Fornøielse! hele Aftenen og hele Dagen maatte Gryden koge; der var ikke een Skorssteen i hele Byen, uden de vidste hvad der blev kogt der, baade hos Kammerherren og hos Skomageren. Hofdamerne dandsede og klappede i Hænderne.

»Vi veed hvem der skal have sød Suppe og Pandekage! vi veed hvem der skal have Grød og Karbonade! hvor det er interessant!«

»Ja, men hold reen Mund, for jeg er Keiserens Datter!«

»Gud bevar' os!« sagde de Allesammen!

Svinedrengen, det vil sige Prindsen, men de vidste jo ikke andet, end at han var en virkelig Svinedreng, lod ikke Dagen gaee hen uden at han bestilte noget, og saa gjorde han en Skralde, naar man svingede den rundt, klang alle de Valse og Hopsaer, man kjendte fra Verdens Skabelse.

»Men det er superb!« sagde Prindsessen, i det hun gik forbi, »jeg har aldrig hørt en deiligere Composition! hør! gaee ind og spørg ham, hvad det Instrument koster: men jeg kysser ikke!«

»Han vil have hundrede Kys af Prindsessen!« sagde Hofdamerne, som havde været inde at spørge.

»Jeg troer han er gal!« sagde Prindsessen, og saa gik hun; men da hun havde gaaet et lille Stykke, saa blev hun staaende. »Man maa opmuntre Kunsten!« sagde hun, »jeg er Keiserens Datter! Siig ham, han skal faae ti Kys ligesom igaar, Resten kan han tage hos mine Hofdamer!«

»Ja, men vi ville saa nødig!« sagde Hofdamerne.

»Det er Snak!« sagde Prindsessen, »og naar jeg kan kysse ham, saa kan I ogsaa! husk paa, jeg giver Eder Kost og Løn!« og saa maatte *Hofdamerne ind til ham igjen.

»Hundrede Kys af Prindsessen,« sagde han, »eller hver beholder sit!«

»Staae for!!!« sagde hun, og saa stillede alle Hofdamerne sig for og han kyssede da.

»Hvad kan det dog være for et Opløb dernede ved Svinestien!« sagde Keiseren, der var traadt ud paa Altanen; han gned sine Øine og satte Brillerne paa.

»Det er jo Hofdamerne, der ere paa Spil! jeg maa nok ned til dem!« - og saa trak han sine Tøfler op bag i, for det var Skoe, som han havde traadt ned.

Hille den! hvor han skyndte sig!

Saasnart han kom ned i Gaarden, gik han ganske sagte, og Hofdamerne havde saameget at gjøre med at tælle Kyssene, for at det kunde gaee ærligt til, at de slet ikke mærkede Keiseren. Han reiste sig paa Tærerne.

»Hvad for noget!« sagde han, da han saae de kyssedes, og saa slog han dem i Hovedet med sin Tøffel, lige i det Svinedrengen fik det sex og firsindstyvende Kys. »Heraus!« sagde Keiseren, for han var vred, og baade Prindsessen og Svinedrengen bleve satte uden for hans Keiserlige.

Der stod hun nu og græd, Svinedrengen skjændte og Regnen skyllede ned.

»Ak, jeg elendige Menneske!« sagde Prindsessen, »havde jeg dog taget den deilige Prinds! ak, hvor jeg er ulykkelig!«

Og Svinedrengen gik bag *ved et Træ, tørrede det Sorte og Brune af sit Ansigt, kastede de stygge Klæder og traadte nu frem i sin Prindsdragt, saa deilig, at Prindsessen maatte neie ved det.

»Jeg er kommet til at foragte Dig, Du!« sagde han.

»Du vilde ikke have en ærlig Prinds! Du forstod Dig ikke paa Rosen og Nattergalen, men Svinedrengen kunde du kysse for et Spilleværk! nu kan du have det saa godt!« -

Og saa gik han ind i sit Kongerige og lukkede Døren i for hende, saa kunde hun rigtignok synges:

»Ach, Du lieber Augustin,
Alles ist væk, væk, væk!«

VALGMENIGHEDENS PRÆST:

Johan Christian Nord

Kirkebakken 13..... 8688 1110
2860 9120

johan.chr.nord@gmail.com

VALGMENIGHEDENS

BESTYRELSE:

Alle - 8620 Kjellerup.

Anette Skorstengaard, formand

Illervej 16..... 2141 7666
fam.skorstengaard@gmail.com

Marianne Weigelt Kristensen,

næstformand

Engholmsvej 2..... 8689 3738
mausing@it.dk

Mette Møller Nielsen, kasserer

Mausingvej 20..... 8688 6789
mmn@fibermail.dk

Jytte Haarup Jensen - sekretær

Haugevej 20..... 8770 3040
hlokk@live.dk

Svend Aage Thomsen

Lindevej 30 8688 1941 / 4058 1941
sv.aage.thomsen@hotmail.com

Anni Lolk

Borgergade 99a, 1.tv,
8600 Silkeborg..... 8674 1274

Arne Christensen

Humblebøgen 13,
8620 Kjellerup 2174 5517

VALGMENIGHEDENS

FORRETNINGSFØRER:

Kirsten Christensen

N. P. Hansens Vej 9, 8840 Rødkærsbro.
Træffes på..... Tlf. 2228 8800
kirstenc@kikiaccount.dk

www.kjellerupvalgmenighed.dk

Præsten meddeler

Jeg træffes på valgmenighedens nummer 86 88 11 10. Hvis der ikke svares på fastnettelefonen, kan man ringe på mobilnummeret 28 60 91 20, ligesom man naturligvis også altid er velkommen til at skrive en e-mail til mig på johan.chr.nord@gmail.com – eller ringe på døren ved Kirkebakken 13, hvor jeg vil være hjemme det meste af tiden.

Johan Christian Nord

G U D S T J E N E S T E R

*Hvor intet andet er anført
finder gudstjenesten sted
kl. 10.30.*

10. september	13. søndag efter Trinitatis	Hørup
17. september	14. søndag efter Trinitatis - Høstgudstjeneste	Levring
24. september	15. søndag efter Trinitatis	Ingen
1. oktober	16. søndag efter Trinitatis	Vinderslev
8. oktober	17. søndag efter Trinitatis	Ingen
14. oktober	Festgudstjeneste for 100-års jubilæum kl. 14.30	Vinderslev
15. oktober	18. søndag efter Trinitatis	Ingen
22. oktober	19. søndag efter Trinitatis	Hørup
29. oktober	20. søndag efter Trinitatis	Levring
5. november	Allehelgenssøndag	Vinderslev
12. november	22. søndag efter Trinitatis	Ingen
19. november	23. søndag efter Trinitatis	Hørup
21. november	Aftengudstjeneste kl. 19.00	Hørup
26. november	Sidste søndag i kirkeåret	Vinderslev
3. december	1. søndag i advent	?
10. december	2. søndag i advent	Ingen
17. december	3. søndag i advent	Vinderslev

Kirkebil: 87 40 83 00 (tast 2)

KJELLERUP OG OMEGNS
VALGMENIGHED

Kirkebakken 13 • 8620 Kjellerup
Tlf. 86 88 11 10
www.kjellerupvalgmenighed.dk

Motiv fra Vinderslev kirke.

